

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.543 van 11 juni 2015
in de zaak A. 215.661/XIV-36.384**

In zake: 1. Christophe HENDRICKX
2. Ilja VAN HESPEN
wonend te 9230 Wetteren
Eeminckstraat 9 bus 21
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Defensie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 juni 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

“1) de definitieve beslissing van de Minister van Defensie betreffende de hogere stafopleiding en de hogere opleiding voor militair administrateur 2015-2016 waarnaar [wordt] verwezen in de Nota HRB-Eval MITS-15-00158113 d.d. 14.04.2015, betreffende de aanduiding stagiairs voor de hogere stafopleiding en de hogere opleiding voor militair administrateur 2015-2016 [...].

2) de beslissing van de Algemene Directie Human Resources, Divisie Beheer, betreffende de oproep tot het stellen van de kandidatuur voor de Hogere Stafopleiding (HStO) en de Hogere Opleiding voor Militair Administrateur (HOMA) voor het academiejaar 2015-2016 voor de Offr van de Marine, waarnaar verwezen in de Nota HRB-Eval MITS-15-00151118 d.d. 08.04.2015 en waarbij wegens een fout van de administratie de kandidaturen HStO en HOMA 2015-2016 van de Offr van de Marine, die op basis van DGHR-MITS 14-00249905 van

27 Mei 14 werden ingediend, worden geannuleerd en de reeds ingediende Mod B ‘zonder gevolg’ worden geklasseerd [...].

3) De beslissing van de Algemene Directie Human Resources betreffende het samenstellen van de lijst met de al dan niet gunstig voorgedragen kandidaten voor de hogere stafopleiding en de hogere opleiding voor militair administrateur 2015-2016, waarnaar verwezen in de Nota HRB-Eval MITS-15-00108278 d.d. 10.03.2015 [...].

4) De beslissing van de Algemene Directie Human Resources tot het samenstellen van de lijst met de al dan niet gunstig voorgedragen kandidaten voor de hogere stafopleiding en de hogere opleiding voor militair administrateur 2015-2016 voor de kandidaten van de Marine, waarnaar verwezen in de Nota HRB-Eval MITS-15-00208319 d.d. 26.05.2015, betreffende de notificatie van deze beslissing [...].”

In hetzelfde verzoekschrift vragen de verzoekers als voorlopige maatregelen te willen bevelen:

“1) in afwachting van een definitieve beslissing ten gronde, toegelaten te worden de Hogere Opleiding Militair Administrateur te volgen.

2) aan de DGHR te vragen om de gelijkwaardigheid te onderzoeken van het diploma master handelsingenieur (300 studiepunten) (voor wat betreft tweede verzoeker eerder via Model B door DGHR erkend als universitaire vorming ‘extra muros’), aangevuld met de overige academische kwalificaties en professionele competenties van verzoekers, inzonderheid met de academische achtergrond van doctorandus in de rechten (UGent en VUB) en in de sociale en militaire wetenschappen (Koninklijke Militaire School) van tweede verzoeker (in opdracht van de Commandant KMS), als voortgezette vorming met de master na master in de openbare en militaire administratie (60 studiepunten), dit op elk van de volgende vlakken:

- a. Toegang tot het ambt van militair docent aan de Koninklijke Militaire School;
- b. Toegang tot de aangepaste weddeschaal;
- c. Potentieelinschatting voor bevordering tot hoofdofficier;

d. Toegang tot ambten in nationale en internationale militaire staven;
e. Het toekennen van het brevet van militair administrateur.
d. Het toekennen van het diploma van master na master in de openbare en militaire administratie.
en het officiële standpunt aan verzoekers kenbaar te maken ten laatste 1 maand vóór aanvang van de hogere opleidingen waarnaar verwezen in de bestreden besluiten.
dit gelet op artikel 110 van de wet van 28 februari 2007 tot vaststelling van het statuut van de militairen en kandidaat-militairen van het actief kader van de krijgsmacht [...] samen te lezen met artikel 15 van het Koninklijk Besluit van 26 december 2013 betreffende de vervolmakingscursussen van de beroepsmilitairen van het actief kader van de Krijgsmacht, het examen voor overgang naar de graad van eerste sergeant-majoor, het kwalificatie-examen voor de graad van adjudant-chef en de beroepsproeven voor de bevordering voor de graad van majoor [...].”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 juni 2015, om 9.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

De verzoekers, die in persoon verschijnen, en kapitein-commandant van het Vliegwezen Maarten Kerckhofs, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleekere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Voor een samenvatting van de feiten wordt verwezen naar het tussenarrest nr. 231.093 van 4 mei 2015.

3.2. Op 27 mei 2015 wordt aan tweede verzoeker, die officier van de Marine is, de lijst van de “gunstig voorgedragen kandidaten van de Marine voor de hogere stafopleiding en de hogere opleiding voor militair administrateur 2015-2016 voor de kandidaten van de Marine”, door middel van de notificatienota MITS 15-00208319 van 26 mei 2015 ter kennis gebracht.

Dit is de vierde thans bestreden beslissing die door de verzoekers wordt beschouwd als “voor wat de tweede verzoeker betreft, [...] een vervangbesluit van de derde bestreden beslissing”.

Tweede verzoeker - deze beslissing betreft enkel deze verzoeker - komt niet voor op één van beide lijsten van “gunstig voorgedragen kandidaten”.

De voormelde notificatienota vermeldt het volgende:

“4. De ongunstig voorgedragen kandidaat kan bij de minister een beroep aantekenen binnen de tien werkdagen die volgen op de kennisname van deze notificatie. De kandidaat zal HRB-Eval onmiddellijk via fax verwittigen van de aantekening van een beroep.”

3.3. Op 29 mei 2015 stelt tweede verzoeker door middel van een model B beroep in “tegen de beslissing met betrekking tot gunstig voorgedragen kandidaten voor het academiejaar 2015-2016 voor (1) de hogere stafopleiding (HStO) in (FRA) EDG (PARIJS), (2) de hogere stafopleiding (HStO) in (BEL)

KMS (BRUSSEL) en (3) de hogere opleiding voor militair administrateur (HOMA) in (BEL) KMS (BRUSSEL).”

Partijen zijn het ter terechtzitting eens dat over dit administratief beroep nog geen uitspraak is gedaan.

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van de vorderingen

4. Met een verzoekschrift ingediend op 25 april 2015 vorderden de verzoekers reeds een eerste maal de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de eerste, tweede en derde bestreden beslissing (G/A 215.661/XIV-36.384). Deze vordering is verworpen met het tussenarrest nr. 231.093 van 4 mei 2015 omdat niet werd voldaan aan de eis van uiterst dringende noodzakelijkheid.

5. Het verzoekschrift waarmee de verzoekers de thans voorliggende vorderingen hebben ingesteld, draagt als opschrift “vordering tot voortzetting van de procedure - vordering tot schorsing - vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen - bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

Ter terechtzitting verduidelijken de verzoekers formeel dat zij met deze akte de voormelde procedure (G/A 215.661/XIV-36.384), die leidde tot het voormelde verwerpingsarrest, wensen voort te zetten en dat zij tevens (opnieuw) de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wensen te vorderen van de tenuitvoerlegging van de in het oorspronkelijk beroep bestreden eerste, tweede en derde bestreden beslissing, doch ditmaal samengenomen met de vierde, nieuwe, bestreden beslissing alsook de daarmee samenhangende vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen.

6. Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekers de voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de daarmee samenhangende vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen zien als een,

in het raam van het aanhangige beroep tot nietigverklaring (G/A 215.661/XIV-36.384) ingediende, navolgende vordering tot schorsing na verwerping van de eerste vordering tot schorsing of voorlopige maatregel bij gebrek aan spoedeisendheid. De Raad van State beschouwt derhalve de voorliggende vordering als een *accessoire* vordering bij het voormelde aanhangige beroep tot nietigverklaring. Bij het onderzoek van deze tweede vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is de Raad van State evenwel niet beperkt tot de toetsing van de eventueel nieuw aangevoerde elementen die de spoedeisendheid rechtvaardigen aan het eerder tussengekomen verwerpingsarrest.

V. Ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

A. Exceptie wat het belang betreft van eerste verzoeker

Standpunt van de partijen

7. In haar nota voert de verwerende partij aan dat eerste verzoeker geen belang heeft bij de vordering tot schorsing omdat de schorsing van de bestreden beslissingen hem geen voordeel kunnen opleveren. Zij zet uiteen dat eerste verzoeker de graad heeft van kapitein-commandant en dat op grond van artikel 35, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 26 december 2013 ‘betreffende de vervolmakingscursussen van de beroepsmilitairen van het actief kader van de krijgsmacht, het examen voor overgang naar de graad van eerste sergeant-majoor, het kwalificatie-examen voor de graad van adjudant-chef en de beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor’ (hierna: het koninklijk besluit van 26 december 2013) een kapitein-commandant eveneens zijn kandidatuur kan indienen om een hogere opleiding te volgen indien hij onder meer voldoet aan de voorwaarde geslaagd te zijn in de beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor, afgelegd in de hoedanigheid van stagiair aangeduid voor het volgen van de hele vorming voor kandidaat hoofdofficier. Aan die voorwaarde moet volgens de verwerende partij zijn voldaan op het ogenblik van het indienen van de kandidaatstelling, *i.e.* uitiem op 29 augustus 2014. Eerste

verzoeker is op 1 september 2014 aan de vorming voor kandidaat hoofdofficier begonnen en pas op 26 mei 2015 heeft hij zijn eindevaluatie ontvangen waarbij hij geslaagd is verklaard. Volgens de verwerende partij kan eerste verzoeker althans wat de voorliggende sessie van de hogere stafopleidingen betreft, nooit aan deze voorwaarde voldoen en kan hij dus nooit bekomen dat na een schorsing en een heroverweging door de minister van Defensie, hij alsnog wordt aangehecht aan de hogere stafopleiding die op 31 augustus 2015 zal starten. Voorts stelt de verwerende partij dat eerste verzoeker wel degelijk op de hoogte was van deze vereiste nu hij de ongunstige adviezen betreffende zijn kandidatuurstelling heeft ondertekend voor kennisname zonder een verweerschrift in te dienen.

8. Eerste verzoeker voert in repliek in essentie aan dat niet *per se* moet zijn voldaan aan de voorwaarden op het ogenblik van de kandidaatstelling, daar volgens deze verzoeker aan de vereiste inzake de kennis van het Engels mag zijn voldaan na het afsluiten van de kandidaturen enerzijds en dat een kapitein-commandant die niet de vereiste anciënniteit bezit op het ogenblik van de kandidatuur, zich ook kandidaat mag stellen anderzijds. Te dezen moet aan deze laatste voorwaarde zelfs maar voldaan zijn op 26 september 2015.

Beoordeling

9. In wezen komt eerste verzoeker op tegen beslissingen die naar zijn standpunt een bepaald voordeel weigeren, in het bijzonder de deelneming aan de hogere stafopleiding en de hogere opleiding voor militair administrateur voor het academiejaar 2015-2016. Het voordeel dat deze verzoeker aldus met de voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid beoogt, bestaat er in wezen in om, door de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging ervan, een nieuwe kans te verwerven om aangewezen te worden voor deze hogere opleidingen voor het academiejaar 2015-2016.

De exceptie van de verwerende partij doet de vraag rijzen of dit mogelijk is. Indien zou worden vastgesteld dat zelfs bij een gebeurlijke schorsing

van de bestreden beslissingen zulks niet het geval is, dan heeft eerste verzoeker niet het rechtens vereiste belang bij zijn beroep en is het beroep dienvolgens niet ontvankelijk.

10. Artikel 35, § 1, eerste en tweede lid, van het koninklijk besluit van 26 december 2013 luidt:

“§ 1. De majoor of de luitenant-kolonel die aan de volgende voorwaarden voldoet, kan zijn kandidatuur indienen om een hogere opleiding te volgen :

1° niet definitief bij de bevordering zijn voorbijgegaan;

2° tijdens een periode van tien opeenvolgende jaren, niet meer dan vijf maal zijn kandidatuur voor één of beide hogere opleidingen tegelijkertijd gesteld hebben;

3° geen houder zijn van één van de volgende brevetten :

a) hogere stafbrevet;

b) brevet van militair administrateur of hogere brevet van militair administrateur;

c) brevet van ingenieur van het militair materieel;

4° geslaagd zijn in de beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor, afgelegd in de hoedanigheid van stagiair aangeduid voor het volgen van de hele vorming voor kandidaat hoofdofficier;

5° niet definitief verzaakt hebben tijdens een vroegere hogere opleiding overeenkomstig artikel 11, of geen opleiding van een ten minste gelijkwaardig niveau met een hogere opleiding bedoeld in artikel 34, § 1, gevolgd hebben in een buitenlandse militaire instelling;

6° geslaagd zijn voor de test betreffende de kennis van het Engels bedoeld in artikel 5, § 3, eerste lid, 1°, van het koninklijk besluit van 7 april 1959 betreffende de stand en de bevordering van de beroepsofficieren.

Kan eveneens zijn kandidatuur indienen om een hogere opleiding te volgen, de kapitein-commandant die aan de volgende voorwaarden voldoet :

1° in de graad van kapitein-commandant, de vereiste anciënniteit, vastgesteld door de DGHR, bezitten;

2° voldoen aan de voorwaarden bepaald in het eerste lid, 1° tot 6°.

[...].”

Uit deze bepaling blijkt dat een kapitein-commandant die onder meer voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 35, § 1, eerste lid, 1° tot 6°, van het koninklijk besluit van 26 december 2013, eveneens zijn kandidatuur kan indienen om een hogere opleiding te volgen. Aan deze toelatings- of aanvaardingsvoorwaarden moet derhalve op lezing van deze bepaling *prima facie* zijn voldaan op het ogenblik van het “indienen” van de kandidatuur, wat feitelijk kan gebeuren tot op de laatste datum van de periode gedurende dewelke de kandidatuur ontvankelijk kan worden ingediend.

De argumenten van eerste verzoeker doen in deze stand van het geding niet besluiten tot een andere interpretatie van het tijdstip waarop aan deze toelatingsvoorwaarden moet zijn voldaan. Los van de vraag of uit het gegeven dat volgens eerste verzoeker de voorwaarde inzake het bezit van het vereiste attest Engels niet zou moeten vervuld zijn op het ogenblik van de kandidatuur, wel rechtmatig kan worden afgeleid dat ook de overige voorwaarden niet moeten vervuld zijn op dat ogenblik, blijkt uit de overgelegde stukken dat ook voor deze taalvoorwaarde dezelfde vereiste is gesteld. Evenmin kan eerste verzoeker een argument halen ter ondersteuning van zijn stelling uit het gegeven dat, naar hij stelt, de anciënniteitsvereiste in de graad van kapitein-commandant niet noodzakelijk op het ogenblik van de kandidaatstelling moet zijn vervuld. Uit het hiervoor aangehaalde artikel 35, § 1, tweede lid, 1°, van het koninklijk besluit van 26 december 2013 blijkt dat de directeur-generaal human resources (DGHR) weliswaar de vereiste anciënniteit bepaalt - te dezen in de oproep tot kandidaatstelling bepaald op “ten laatste benoemd in de graad van Cdt op 26 Sep 13” - maar dat dit er niet aan in de weg staat dat ook aan die door DGHR bepaalde anciënniteitsvereiste (benoemd laatstens op 26 september 2013) moet zijn voldaan (“bezitten”) bij het “indienen” van de kandidatuur om een hogere opleiding te volgen.

11. Eerste verzoeker heeft de graad van kapitein-commandant. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat hij zich op 30 juli 2014 door middel van een model B kandidaat heeft gesteld voor verschillende hogere stafopleidingen voor het academiejaar 2015-2016 en dat de uiterste datum voor het indienen van de kandidaturen 29 augustus 2014 was. Uit de gegevens van de zaak blijkt voorts dat eerste verzoeker op 26 mei 2015 is geslaagd voor de vorming kandidaat-hoofdofficier academiejaar 2014-2015. Hieruit volgt dat eerste verzoeker bij het indienen van zijn kandidatuur, op het eerste gezicht niet voldeed aan de toelatingsvoorwaarde geslaagd te zijn in de beroepsproeven voor de bevordering tot de graad van majoor.

Uit wat voorafgaat volgt dat een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen voor eerste verzoeker geen nuttig voordeel kan opleveren, vermits de verwerende partij bij een eventuele heroverweging opnieuw zal moeten vaststellen dat eerste verzoeker op het tijdstip dat hij zijn kandidatuur indiende, niet voldeed aan de toelatingsvoorwaarde van artikel 35, § 1, eerste lid, 4°, samen genomen met artikel 35, § 1, tweede lid, 2°, van het koninklijk besluit van 26 december 2013.

12. De vordering tot schorsing is niet ontvankelijk wat eerste verzoeker betreft.

Onder “verzoeker” wordt hierna enkel tweede verzoeker begrepen en de vordering wordt hierna enkel nog onderzocht wat deze verzoeker betreft.

B. Excepties wat het belang van tweede verzoeker betreft bij de schorsing van de eerste drie bestreden beslissingen

Standpunt van de partijen

13. De verwerende partij voert aan dat de eerste bestreden beslissing tweede verzoeker, die een beroepsofficier niveau A is van de Marine, niet grieft aangezien de bestreden stafnota uitdrukkelijk stelt dat “de definitieve aanduiding van de stagiairs van de Marine zal gebeuren na het doorlopen van de [...] voorziene procedure”, waarbij met de “voorziene procedure” wordt bedoeld de nieuwe (spoed)procedure die is opgestart voor de officieren van de Marine. De eerste bestreden beslissing spreekt zich nog niet uit over verzoekers kandidatuur. De verwerende partij besluit dat tweede verzoeker geen belang heeft bij de schorsing en/of de nietigverklaring van deze beslissing.

Wat de tweede bestreden beslissing betreft, voert de verwerende partij eveneens aan dat de schorsing en de nietigverklaring ervan, aan tweede

verzoeker evenmin een voordeel kan verschaffen. Deze bestreden beslissing heeft tot doel voor de officieren van de Marine een nieuwe procedure in te stellen om zich opnieuw kandidaat te stellen voor de hogere opleidingen voor het academiejaar 2015-2016. Tweede verzoeker heeft trouwens deze richtlijnen opgevolgd en zich opnieuw kandidaat gesteld. Een schorsing en nietigverklaring ervan kan alleen tot gevolg hebben dat er geen officieren van de Marine - en dus ook de tweede verzoeker niet - zullen kunnen deelnemen aan de voor het academiejaar 2015-2016 voorziene hogere opleidingen.

Wat de derde bestreden beslissing betreft, voert de verwerende partij aan dat dit een voorbereidende handeling betreft die de minister van Defensie als beslissende overheid niet bindt - en derhalve geen aanvechtbare handeling betreft - maar bovendien zijn de kandidaturen voor de hogere opleidingen van de officieren van de Marine geannuleerd en is beslist een nieuwe procedure voor de kandidaten van de Marine in te stellen. De beslissing dat verzoeker niet in aanmerking is genomen op de met de derde bestreden beslissing bepaalde lijst van de gunstig voorgedragen kandidaten, is aldus *ab initio* uit het rechtsverkeer verwijderd. De verwerende partij kan bijgevolg niet inzien welk voordeel aan tweede verzoeker nog kan worden verschaft met een eventuele vernietiging ervan. Voorst wijst de verwerende partij er op dat verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt dat de vierde bestreden beslissing “een vervangbesluit is van de derde bestreden beslissing” zodat het haar niet duidelijk is waarom tweede verzoeker alsnog de schorsing vordert van deze derde beslissing.

14. In het verzoekschrift zet verzoeker inzake zijn belang uiteen dat hij rechtstreeks is getroffen door de bestreden beslissingen. Deelname aan één van de hogere opleidingen en het verwerven van het bijhorende brevet brengt hem immers in een gunstiger positie bij zijn deelname aan bevorderingsrondes voor korvetkapitein en fregatkapitein. Voorts zou hij, mits het behalen van dit brevet of bij verklaring van gelijkwaardigheid door DGHR, zich kandidaat kunnen stellen voor een benoeming tot militair docent.

Beoordeling

15. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan een annulatieberoep zoals bedoeld in artikel 14, § 1, van deze wetten, voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het staat aan de Raad van State te oordelen of een verzoeker die een zaak voor de Raad brengt, doet blijken van een belang bij zijn beroep. De Raad van State dient er evenwel over te waken dat de belangvereiste niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010, punt B.4.3).

16. Verzoeker is officier niveau A (luitenant-ter-zee eerste klasse) bij de Marine.

Het voordeel dat verzoeker met de vernietiging - en bijgevolg met de vordering tot schorsing ervan - van de bestreden beslissingen (en dus ook van de eerste en de tweede bestreden beslissingen) nastreeft, lijkt te bestaan in de kans dat hij alsnog zou kunnen worden aangewezen als stagiair in een van de door hem gekandideerde plaatsen voor hogere opleidingen, daar de deelname aan één van die opleidingen en het daarop volgend verkrijgen van het ermee verbonden brevet, hem in een gunstiger positie kan brengen bij zijn deelname aan bevorderingsrondes, alsook dat hij na het bekomen van het brevet, zich kandidaat kan stellen voor een benoeming tot militair docent.

De vraag rijst of een nietigverklaring van (één van) de eerste drie bestreden beslissingen verzoeker dit voordeel kan verlenen.

17. De eerste bestreden beslissing betreft “de definitieve beslissing van de minister van Defensie betreffende de hogere stafopleiding en de hogere opleiding voor militair administrateur 2015-2016”, waarnaar wordt verwezen in een nota van “HRB-Eval” van 14 april 2015. Uit de bij die nota gevoegde lijst blijkt dat verzoeker noch enige andere officier van de Marine is aangewezen, doch de voormelde nota stelt uitdrukkelijk dat “de definitieve aanduiding van de stagiaires van de Marine zal gebeuren na het doorlopen van de in Ref 5 voorziene procedure”. “Ref 5” verwijst naar “HRB-MITS:15-00151118 van 08 Apr 15.” Deze laatst vermelde nota, waarvan verzoeker één van de directe bestemmingen is en die de tweede thans bestreden beslissing vormt, betreft de “kandidatuur voor de hogere stafopleiding (HStO) en de hogere opleiding voor militair administrateur (HOMA) voor het academiejaar 2015-2016 voor de Offr van de Marine”. Als synthese vermeldt deze nota: “richtlijnen kandidatuur HStO en HOMA 2015-2016, nieuwe oproep Marine.” Tevens vermeldt deze nota dat “wegens een fout van de administratie worden de kandidaturen HStO en HOMA van de Offr van de Marine [...] geannuleerd” en dat “een nieuwe (spoed)procedure [...] voor de kandidaten van de Marine [wordt] ingesteld.” Voorts blijkt dat verzoeker op deze nieuwe oproep is ingegaan en zich opnieuw kandidaat heeft gesteld voor dezelfde door hem initieel gepostuleerde hogere opleidingen.

In deze stand van het geding blijkt aldus dat de eerste bestreden beslissing enkel de aanwijzingen voor hogere opleidingen betreft van officieren die niet tot de Marine behoren en dat integendeel inzake de kandidaten afkomstig uit de Marine de eerste bestreden beslissing geen beslissing tot aanwijzing bevat. Verzoeker voert niet aan, noch blijkt zulks *prima facie* uit de stukken, dat hij, als marineofficier, aanspraak zou kunnen maken op de aanwijzing voor één van de plaatsen voor hogere opleidingen die door de eerste beslissing zijn toegewezen aan officieren behorend tot een ander krijgsmachtdeel dan de Marine. Hieruit volgt dat in deze stand van het geding de Raad van State vaststelt dat de inwilliging van het

beroep tot nietigverklaring tegen de eerste bestreden beslissing, verzoeker geen voordeel kan opleveren, noch dat verzoeker belang zou hebben bij de vernietiging van de aanwijzing voor de hogere opleidingen van de in de eerste bestreden beslissing vermelde overige officieren, nu de vernietiging ervan hem geen uitzicht zou verlenen op een nieuwe beslissing tot aanwijzing van hemzelf in één van de plaatsen voor hogere opleiding waarvoor officieren van andere krijgsmachtdelen dan de Marine zijn aangewezen.

18. De tweede bestreden beslissing annuleert zoals zo-even is gesteld, “wegens een fout van de administratie [...] de kandidaturen HStO en HOMA 2015-2016” van de officieren van de Marine die op basis van de eerste oproep van 27 mei 2014 werden ingediend. Voorts wordt een nieuwe (spoed)procedure voor de kandidaten van de Marine ingesteld en worden de bestemmingen van de nota, waaronder verzoeker, uitgenodigd om hun kandidatuur in te dienen, wat verzoeker ook onvoorwaardelijk heeft gedaan. Los van de vraag derhalve of deze tweede bestreden beslissing, die in wezen een vacantverklaring en een oproep tot kandidaten inhoudt, zich niet aandient als een niet voor vernietiging vatbare voorbereidende handeling in het geheel van handelingen die als complexe administratieve verrichting culminerend in de uiteindelijke aanwijzing van de succesvolle kandidaat voor de deelneming aan de hogere opleidingen en los van de vraag of verzoeker, die zich op grond van deze bestreden beslissing kandidaat heeft gesteld, wel aantoonde dat hij door deze beslissing een dadelijk nadeel lijdt, kan in deze stand van het geding met de verwerende partij worden volstaan met de vaststelling dat de eventuele vernietiging ervan verzoeker geen persoonlijk en rechtstreeks voordeel biedt nu die zou inhouden dat ook zijn ingediende kandidatuur geen rechtsgrond meer heeft en hij bij gebrek aan een oproep wat de Marine betreft voor het academiejaar 2015-2016, niet meer zou kunnen worden aangewezen voor de hogere opleidingen.

19. De derde bestreden beslissing betreft de lijst waarmee DGHR op grond van de eerste aanwijzingsprocedure de “gunstig voorgedragen kandidaten”

voor de hogere opleidingen voordraagt aan de minister van Defensie en op welke lijst verzoeker niet onder de “gunstig voorgedragen kandidaten” is vermeld.

Los van de vraag of deze bestreden handeling in hoofde van verzoeker als “ongunstig voorgedragen kandidaat”, een aanvechtbare “eindbeslissing” betreft, blijkt niet dat deze beslissing voor verzoeker griefhoudend is. Uit wat voorafgaat, blijkt immers dat op grond van de zo-even behandelde tweede bestreden beslissing, voor de officieren van de Marine de kandidaturen waaronder die van verzoeker, werden “geannuleerd” en dat een nieuwe oproep en procedure werd gelanceerd. In deze context verschaft de nietigverklaring van de derde bestreden handeling verzoeker geen persoonlijk en direct voordeel.

20. Uit wat voorafgaat volgt dat de door de verwerende partij opgeworpen - maar desnoods ook ambtshalve op te werpen - excepties een dergelijke graad van ernst vertonen, dat ze reeds in de huidige stand van de procedure opgeworpen moeten worden.

De excepties van de verwerende partij worden, althans in deze stand van het geding, in de aangegeven mate bijgevallen. Het beroep tot nietigverklaring en aldus ook de voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die er een *accessorium* van is, is niet ontvankelijk in de mate dat ze is gericht tegen de eerste, de tweede en de derde bestreden beslissing.

C. Excepties wat het voorwerp van de vordering betreft betreffende de vierde bestreden handeling

Standpunt van de partijen

21. De verwerende partij voert aan dat de vierde bestreden handeling, die volgens tweede verzoeker als een “vervangbesluit” moet worden

gezien van de oorspronkelijk bestreden derde beslissing, een louter voorbereidende handeling betreft die op zichzelf de minister van Defensie niet bindt. Bovendien staat op grond van artikel 37, § 4, tweede lid, van het koninklijk besluit van 26 december 2013 voor tweede verzoeker tegen die lijst met de door DGHR voorgedragen kandidaten, een georganiseerd beroep open bij de minister van Defensie. Dit beroep is ingediend door verzoeker op 28 mei 2015 en is nog aanhangig. Het betreft derhalve geen in laatste aanleg genomen beslissing zodat ze niet het voorwerp kan uitmaken van een ontvankelijk beroep.

22. Verzoeker zet in de vordering uiteen dat, “gelet op de nieuwe procedure, middels de tweede bestreden beslissing enkel ingesteld voor de officieren van de Marine, geofficialiseerd in de eerste bestreden beslissing, is voor wat de tweede verzoeker betreft, marineofficier, de vierde bestreden beslissing immers een vervangbesluit van de derde bestreden beslissing”. Het bestuur heeft volgens hem de oorspronkelijk bestreden beslissing door een nieuwe vervangen, “waarbij die vervangende beslissing inhoudelijk niet wezenlijk verschilt van de eerste, waardoor in hoofde van tweede verzoeker het materieel voorwerp van het beroep ongewijzigd is gebleven. Hij wordt evenzeer gegriefd door het vervangbesluit”.

Beoordeling

23. Artikel 37, §§ 1 en 4, van het koninklijk besluit van 26 december 2013 bepaalt:

“37. § 1. De voorwaarden om door de minister te kunnen worden aanvaard in de hoedanigheid van stagiair voor het volgen van een hogere opleiding zijn de volgende:

1° zijn kandidatuur ingediend hebben;

2° ingeschreven zijn op de lijst van de voorgedragen officieren opgesteld door de DGHR.

[...]

§ 4. De in paragraaf 1, 2° bedoelde lijst wordt betekend aan elke officier die zijn kandidatuur heeft ingediend.

De kandidaat die aan de in artikel 35, § 1, bepaalde voorwaarden voldoet en die niet op deze lijst is opgenomen, kan bij de minister een beroep aantekenen binnen de tien werkdagen die volgend op de kennisgeving van deze lijst.”

Deze voorschriften bepalen een georganiseerd administratief beroep. Verzoeker komt niet voor op de op grond van artikel 37, § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 26 december 2013 vastgestelde “lijst van de voorgedragen officieren opgesteld door DGHR”. Voorts blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker het voormelde administratief beroep heeft ingesteld en dat dit nog aanhangig is. Ten aanzien van verzoeker is de vierde bestreden beslissing derhalve geen in administratieve laatste aanleg genomen beslissing. Om die reden alleen reeds lijkt de vierde bestreden beslissing derhalve niet vatbaar voor een annulatieberoep bij de Raad van State.

24. Uit wat voorafgaat volgt dat de door de verwerende partij opgeworpen - maar desnoods ook ambtshalve op te werpen - exceptie een dergelijke graad van ernst vertoont, dat ze reeds in de huidige stand van de procedure opgeworpen moet worden.

De exceptie van de verwerende partij wordt, althans in deze stand van het geding, in de aangegeven mate bijgevalen. De vordering tot nietigverklaring en aldus ook de voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die er een *accessorium* van is, is niet ontvankelijk in de mate dat ze is gericht tegen de vierde bestreden beslissing.

D. Conclusie

25. Uit wat voorafgaat volgt dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet ontvankelijk is.

VI. Voorlopige maatregelen

26. Gelet op de niet ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, is er geen reden om de gevraagde voorlopige maatregelen te bevelen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf juni tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Geert Debersaques